

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven og i lov om forskellige forbrugsafgifter.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 136) findes i tidenden sp. 5082).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fremme af bevægeligheden på arbejdsmarkedet [af Axel Kristensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 169) findes i tillæg A. sp. 2263, fremsættelsen i tidenden sp. 3959).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det lovforslag, som repræsentanter for partiet venstre har fremsat, går ud på, at kollektive overenskomster, hvorved det bestemmes, at adgangen til at udføre et arbejde skal være betinget af bestemte faglige kvalifikationer, som ikke kræves opfyldt i lovgivningen eller i administrative bestemmelser fastsat i henhold til lov, skal være ugyldige. Det hedder endvidere i lovforslaget, at organisationsstrukturen ikke må være nogen hindring for adgangen til at udføre et arbejde.

De forhold, som lovforslaget tager sigte på, vedrører altså de kollektive overenskomsters indhold og organisationsstrukturen. Det, der lægges op til, er, at man på meget afgørende punkter skal gribe ind i den aftalefrihed mellem arbejdsmarkedets organisationer vedrørende løn- og arbejdsvilkår, som det hidtil har været fundet rigtig og rimeligt at overlade til disse orga-

nisationer. Lad mig med det samme sige, at jeg mener, der skal være konstateret store mangelfuldheder ved dette system, for at det kan begrunde et så fundamentalt indgreb som det, der her foreslås.

De spørgsmål, som omhandles i det foreliggende lovforslag, blev omend under en noget anden form rejst under den forespørgselsdebat, der fandt sted i Folketinget den 28. maj 1964. Forholdet var dengang det, at repræsentanter for partiet venstre og det konservative folkeparti spurgte statsministeren, om han ville formidle, at arbejdsmarkedets hovedorganisationer optog forhandlinger med henblik på afskaffelse af overenskomstmæssige bestemmelser, der hindrer eller begrænser adgangen til at udføre et arbejde, og for at sikre, at vor organisationsstruktur heller ikke bevirker en sådan begrænsning. Der fandt dengang en udførlig debat sted her i tinget om hele denne problemstilling, en debat, der, så vidt jeg kan se, resulterede i, at der ikke i Folketinget kunne opnås flertal for, at regeringen på dette område burde tage et initiativ over for hovedorganisationerne, idet man fandt, at der allerede var en sådan positiv udvikling i gang, at det var naturligt at lade denne få et naturligt videre forløb uden restriktive indgreb.

Ved fremsættelsen af det lovforslag, vi nu har til behandling, henviste ordføreren for forslagsstillerne til, at formålet med lovforslaget er at fremme produktionen og dermed give grundlag for den størst mulige forbedring af levestandarden. Vi kan formentlig alle være enige om det ønskelige heri. Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at det foreliggende lovforslag ikke er et egnet middel til at fremme dette formål og til i det hele at lette de spørgsmål, som forslaget tager sigte på. Baggrunden for forholdene på arbejdsmarkedet på dette område er bestemmelsen i § 4, stk. 1, i hovedaftalen af 1960 mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund. Det hedder heri, at parterne er enige om, at arbejdsgivernes ret til at lede og fordele arbejdet og til at anvende den efter deres skøn passende arbejdskraft skal udøves på en over for arbejderne forsvarlig måde, og således at arbejderne overenskomstmæssige rettigheder ikke krænkes.